

Եղիշե Չարենց

Տունս դաշտում հեռու սպասում է հիմա

Տունս դաշտում հեռու սպասում է հիմա:

Շուրջը մութ է ու մութ կարմիր մշուշ ու մահ:

Տունս թողած հեռուն, թողած խոնջենք ու սեր
Ես գնում եմ դեպի մահացում ու գիշեր:

Բայց կարոտս հիմա հրափթիթ մի վարդ
Բռնկվել է միգում ու վառվում է գվարթ:

Ու վառվում է հոգիս տառապանքով անուշ,
Տունս թողած հեռուն, որպես ցնդած մի հուշ:

1919-1920